

1114 3792

OK

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ
Булевар Ослобођења 2
Посл. Бр. 7. Ст.737/2010
Дана: 26.09.2011.
Л е с к о в а ц

РЕПУБЛИКА СРБИЈА	
АГЕНЦИЈА ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНИХ УПРАВЊИ	
07 NOV 2011	
VI	23-2162/2011-01
БЕОГРАД	

ПРИВРЕДНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ, по стечајном судији Зорану Симићу, одлучујући по предлогу предлагача „DELTA“ DOO Кладово, ул. Краља Александра 42, кога заступа адв. Владимир Глумац из Београда, за отварање стечајног поступка над стечајним дужником „S.M.O. – PUMP“ DOO, ул. Раде Жунића 181, матични број 20070838, ПИБ 104024465, кога заступа адв. Марина Радојчић из Ниша, на одржаном рочишту ради расправљања о постојању стечајног разлога у присуству пуномоћника предлагача и статутарног заступника дужника – директора Славице Тасић, донео је дана 26.09.2011.године.

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ предлог предлагача „DELTA“ DOO Кладово, ул. Краља Александра 42, те се **ОТВАРА** стечајни поступак над стечајним дужником „S.M.O. – PUMP“ Лесковац, ул. Раде Жунића 181, матични број 20070838, ПИБ 104024465.

УТВРЂУЈЕ СЕ постојање стечајног разлога трајне неспособности плаћања.

За стечајног управника именује се дипл. ецц, Бранко Митић из Врања, ул. Јована Павловића бр. 7, са листе Агенције за приватизацију - Центар за стечај.

ПОЗИВАЈУ СЕ повериоци да у року од 80 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка у „Сл. Гласнику“ РС, пријаве овом суду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања према стечајном дужнику писаном пријавом, поднетом у 2 примерка са приложеним доказима о основаности потраживања.

ПОЗИВАЈУ СЕ дужници стечајног дужника да одмах испуне своје обавезе према стечајној маси.

Испитно рочиште заказује се за 24.02.2012. године, у 11,00 часова, у Привредном суду Лесковац, ул. Булевар Ослобођења број 2, судница број 4.

Прво поверилачко рочиште заказује се за 31.10.2011.године у 12,00 часова у Привредном суду Лесковац, ул. Булевар Ослобођења број 2, судница број 4.

Стечајни поступак **ОТВОРЕН** је дана 26.09.2011.године, и истог дана оглас објавити на огласној табли суда.

НАЛАЖЕ СЕ Агенцији за привредне регистре да упише у регистар привредних субјекта отварање стечајног поступка над стечајним дужником.

НАЛАЖЕ СЕ заступнику дужника – директору Славици Тасић да изврши примопредају дужности са стечајним управником у време и месту које стечајни управник одреди и то тако што ће му предати печате предузећа, сву документацију предузећа и предати сву покретну и непокретну имовину предузећа, као и пословни простор предузећа на даље чување и управљање, по правоснажности решења.

Образложење

Предлагач је овом суду поднео предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником истичући да је стечајни дужник на основу Споразума од 03.06.2010.године, дужан да у одређеним роковима предлагачу исплати 34.884.089,04 динара и да овај дуг није исплатио, те да стога предлагач има својство повериоца, а да стечајни дужник обавезе није извршио због тога што је блокиран у дужем периоду преко 300 дана.

Предлагач је истакао у предлогу да из доказа које је приложио, а то је Споразум од 03.06.2010.године и извештај Народне банке Србије о блокади од 11.09.2010.године, указују да стечајни дужник трајније није способан да исплаћује своје новчане обавезе, обуставивши сва плаћања у потпуности у непрекидном трајању дужем од 30 дана, због чега су испуњени услови за отварање стечајног поступка, те је предложио да суд у складу са Законом о стечају покрене претходни стечајни поступак.

Након разматрања предлога и доказа који су приложени уз предлог, а посебно извештаја о блокади 5 рачуна, које стечајни дужник има код банака које егзистирају у Републици Србији, суд је у складу са чл. 59 ст.1. Закона о стечају, наложио предлагачу да у року од 5 дана уплати предујам трошкова отварања стечајног поступка у износу од 1.100.000,00 динара, што је предлагач и учинио, те је суд решењем од 04.10.2010.године, покренуо претходни стечајни поступак ради утврђивања постојања разлога отварања стечајног поступка над стечајним дужником, одредио рочиште ради утврђивања разлога отварања стечајног поступка и у складу са чл. 61 Закона о стечају, наложио директору стечајног дужника да достави писмени извештај о економско – финансијском стању стечајног дужника.

Рочиште ради утврђивања разлога отварања стечајног поступка одлагано је како на предлог предлагача ради покушаја да предлагач и стечајни дужник мирно реше спор и изврше деблокаду рачуна стечајног дужника, тако и на предлог директора стечајног дужника ради ангажовања адвоката, који га је заступао у овој правној ствари.

Стечајни дужник је доставио извештај о економско – финансијском стању 04.03.2011.године, истичући да се противи предлогу за отварање стечаја, наводећи да сматра да је предлагач као поверилац наплатио своја потраживања и да више нема својство повериоца, не пружајући доказе на ове околности, али не оспоравајући чињеницу да је стечајни дужник и даље у непрекидној блокади, односно не оспоравајући чињеницу да стечајни дужник није деблокиран код Народне банке Србије, предлажући да суд обустави поступак ради отварања стечаја.

Предлагач је у току расправе предложио да суд над стечајним дужником покрене поступак стечаја, обзиром да је несумњиво постојање стечајног разлога, а то је трајнија неспособност плаћања, наводећи чињеницу да је стечајни дужник презадужен, да дугује држави, као и комерцијалним повериоцима, те да сматра да постоји трајнија неспособност плаћања и да су испуњени услови из Закона о стечају о отварању стечајног поступка, обзиром да је стечајни дужник због ове презадужености у непрекидној блокади више од једне године.

Што се тиче навода из економско финансијског извештаја стечајног дужника и то у Закључку извештаја да је предлагач, као повериоц наплатио своја потраживања, пуномоћник предлагача истакао је да су такви наводи неосновани, да стечајни дужник није пружио за то никакве доказе, наводећи да би предлагач да се заиста догодила ова чињеница, одмах повукао предлог за отварање стечаја, јер не би имао никакав правни интерес да се стечај води, да је своја потраживања за чије постојање доставио доказ (Споразум од 03.06.2010.године), наплатио, како то наводи стечајни дужник, што није тачно и за шта нема никаквих доказа.

У међувремену, док су се одлагала рочишта ради утврђивања стечајног разлога или због неуредне доставе или других оправданих процесних разлога између предлагача и његовог директора 13.01.2011.године, закључен је Уговор о продаји непокретности пословне зграде бензинске станице која се налази у Бојнику у ул. Зеле Вељковић бб, а која је уписана по листу непокретности бр. 3388 у Катастар непокретности Бојник на стечајног дужника уз уписану хипотеку повериоца, односно продавца, управо за дуг од 34.884.089,04 динара са каматом, са припадајућим земљиштем и који је оверен у Основном суду у Лесковцу 17.01.2011.године, с тим што је предмет уговора бензинска станица са земљиштем, власништво стечајног дужника и то за суму од 277 000 еура, иако је стварна вредност ове непокретности 805.000 еура.

Од тог момента стечајни дужник је у поднесцима у овој правној ствари истицао да поверилац, који је тражио отварање стечаја, више нема својство повериоца јер је предајом бензинске пумпе стечајног дужника у Бојнику код Лесковца, измирено његово потраживање, што је пред судом поверилац негирао, истичући да овај споразум није реализован.

Имајући у виду ову чињеницу негирања од стране повериоца да му је дуг измирен предајом бензинске пумпе у Бојнику, стечајни дужник је пред овим судом покренуо поступак у парници подносећи тужбу против предлагача „Делта“ ДОО Кладово и њеног директора Генчић Младена из Кладова, са захтевом да се утврди ништавост уговора о продаји пословне зграде бензинске станице, која се налази у Бојнику у ул. Зеле Вељковић бб, са припадајућим земљиштем, а који је закључен између предлагача и Младена Генчића 13.01.2011.године, у Београду, а оверен у Основном суду у Лесковцу 17.01.2011.године, под ОВ 3 бр./2011 са разлога што је предлагач располагао непокретношћу – бензинском пумпом са земљиштем чији је искључив власник предлагач, те да је Уговором наведена продајна цена од 277.000 еура, иако је вредност ове непокретности 805.000 еура, искористивши заложно право које је поверилац стекао на основу заложне изјаве.

Предлагач, као туженик и његов директор Генчић Младен, признали су тужбени захтев у целости, признајући практично и наводе из тужбе, те је суд донео **Пресуду на основу признања**, П.бр. 178/2011 дана 11.04.2011.године, на коју није било жалбе и која је постала правоснажна, што подразумева и то да апсолутно стоји чињеница да су странке

након отварања поступка стечаја, покушале да спор реше мирним путем преносом бензинске пумпе, која се налази у својини стечајног дужника на директора стечајног повериоца и то за износ који је много мањи него што је стварна вредност пумпе.

Пре доношења напред поменуте пресуде, стечајни дужник је 01.04.2011.године, против повериоца поднео и тужбу пред овим судом, која се води у предмету П.бр. 257/11 код судије Надежде Стојановић, те је достављањем тужбе туженику – повериоцу 19.04.2011.године и започела парница којом тужбом стечајни дужник, као тужилац, тражи да се утврди да не постоји потраживање по Споразуму од 03.06.2010.године, и 18.11.2009.године и којим тражи да се утврди да тужилац као стечајни дужник према туженику, као повериоцу, нема никакав дуг, те да је стечајни дужник у претплати за 150.000,00 динара, чиме је практично потраживање повериоца у правној ствари стечаја оспорено и да се ради о спорном потраживању.

Подноском од 03.06.2011.године, пуномоћник стечајног дужника је стога оспорио активну легитимацију предлагача за подношење предлога за отварање стечајног поступка, истичући да је потраживање на коме заснива своје својство повериоца оспорено у судском поступку и док се у судском поступку не утврди потраживање повериоца се нису стекли услови за отварање стечајног поступка над дужником, због чега је предложио да суд одбије предлог за отварање стечајног поступка.

Суд је извршио увид у списе предмета овог суда П.бр. 257/11 у коме рочиште за главну расправу заказано за 06.06.2011.године у 10,20 часова, те је утврдио да је навод пуномоћника стечајног дужника у поднеску од 03.06.2011.године, тачан и да се о потраживању стечајног повериоца, које претставља основ за подношење предлога за отварање стечајног поступка, води судски поступак, те да се ради о спорном потраживању.

Имајући у виду све напред наведено утврђено из писаних доказа, који су напред поменути, суд је утврдио да је потраживање на коме се предлагач позива у предлогу за покретање претходног стечајног поступка, а које се заснива на споразумима од 18.11.2009.године и 03.06.2010.године, оспорено у парници пред овим судом у предмету П.бр. 257/11, који се води између стечајног дужника као тужиоца и повериоца као туженика, те да је практично потраживање на коме је предлагач у стечајном поступку заснива активну легитимацију повериоца, спорно потраживање, због чега предлагач губи активну легитимацију за подношење предлога за покретање стечајног поступка над стечајним дужником, те без обзира на постојање стечајног разлога предлагач нема својство повериоца у смислу чл. 55 ст. 1 Закона о стечају, те је суд дана 03.06.2011.године, донео решење у складу са одредбом чл. 69 ст.2 Закона о стечају, одбивши предлог за покретање стечајног поступка, јер предлагач у моменту отварања стечајног поступка није поверилац према стечајном дужнику, обзиром да му је потраживање оспорено у судском поступку.

На наведено решење овог суда од 03.06.2011.године, предлагач је уложио благовремено жалбу, те је Привредни Апелациони суд у Београду својим решењем Пвж 590/11 од 27.07.2011.године, укинуо решење овог суда од 03.06.2011.године и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање са налогом да ће суд дозвољеност предлога за покретање стечајног поступка над дужником ценити у оном моменту када је предлог поднет, а не како је то суд учинио и ценио дозвољеност предлога у моменту отварања стечајног поступка, односно на рочишту ради испитивања постојања стечајног разлога.

Суд је поступио по налогу Вишег суда, те је заказао рочиште за утврђивање стечајног

разлога за 26.09.2011. године, на који су приступили пуномоћник предлагача и статутарни заступник стечајног дужника, те је предлагач остао при предлогу, истичући да су испуњени услови за отварање стечаја, што међу странкама и није спорно, док је статутарни заступник стечајног дужника истакао да је тачно да је стечајни дужник у вишемесечној блокади, али да и даље сматра да предлагач није активно легитимисан за учешће у овом поступку, имајући у виду да се услови потребни за отварање стечајног поступка морају ценити и морају постојати како у моменту подношења предлога, тако и у моменту када суд одлучује о предлогу.

Суд је полазећи од налога Вишег суда, из другостепене одлуке, активну легитимацију предлагача ценио имајући у виду моментал подношења предлога за отварање стечаја, обзиром да је његово потраживање, на коме заснива активну легитимацију, оспорено пре отварања стечајног поступка, али након подношења предлога за отварање стечаја, обзиром да је парница пред овим судом поведена тек у 2011. години, а предлог за отварање стечаја у 2010. години, па како је у моменту подношења предлога потраживање било неспорено, то је утврдио и постојање активне легитимације предлагача у моменту доношења одлуке о отварању стечаја.

Увидом у извештај Народне банке Србије, који је приложен уз предлог за покретање стечајног поступка, суд је утврдио да је стечајни дужник непрекидно у блокади био више од годину дана и да се ради о дуговању од 66.987.120,54 динара и то код следећих пословних банака дужника: Војвођанска банка АД - Нови Сад, Credit Agricole banka Srbije A.D. - Нови Сад, Eurobank EFG A.D. - Београд, Banca Intesa A.D. - Београд, OTP banka Србије А.Д. - Нови Сад, с тим што је на дан 26.09.2011. године, по извештају НБС ова блокада стечајног дужника у принудној наплати увећана и износи 72.091.615,52 динара, што јасно указује да постоји стечајни разлог из чл. 11 ст. 2 тач. 1 Закона о стечају, а то је трајнија неспособност плаћања, обзиром да је стечајни дужник потпуно обуставио сва плаћања у непрекидном трајању дуже од 30 дана.

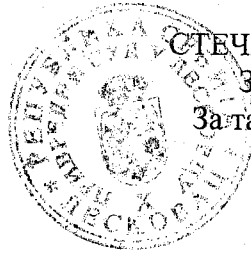
Како је чл. 11 ст. 1 Закона о стечају предвиђено да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога, што је суд недвосмислено утврдио и што међу странкама практично није ни спорно, стечајни поступак се отвара, због чега је суд и одлучио као у ставу првом изреке решења, отворивши стечај над стечајним дужником и утврђујући да је потпуно ирелевантно да ли је стечајни дужник презадужен или није, обзиром да постоји један стечајни разлог довољан за отварање стечаја, због чега је и донето решење о отварању стечајног поступка на основу чл. 69 ст. 1 Закона о стечају, с тим што решење о отварању стечајног поступка садржи и све оно што је предвиђено одредбом чл. 70 Закона о стечају.

У решењу о отварању стечајног поступка, стечајни судија је на основу чл. 20 ст. 1 и 3 већ поменутог закона, именовao стечајног управника, који поседује искуство у спровођењу стечаја над правним лицима, која нису била презадужена и која су имала већу имовину него дуговања, на предлог пуномоћника предлагача и представника стечајног дужника да због сложености стечаја, имајући у виду имовину стечајног дужника, се за стечајног управника постави лице које има искуство у обављању ових послова, због чега је суд одредио активног стечајног управника са листе стечајног управника за територију Србије, Бранка Митића из Врања, који је учествовао у спровођењу више стечајева и који поседује потребно искуство у спровођењу стечајева над стечајним дужницима са великом имовином и великим бројем радника.

Како је већ наведено, Решењем о отварању стечајног поступка, суд је позвао повериоце да у року од 80 дана, од дана објављивање Огласа о отварању стечајног поступка у Службеном Гласнику Републике Србије, пријаве своја обезбеђена и необезбеђена потраживања, позвао дужнике стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси, одредио датум, време и место одржавања рочишта за испитивање потраживања, и одржавање првог поверилачког рочишта, а Решење о отварању стечајног поступка објављено је на огласној табли суда истог дана када је и донето Решење.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се уложити жалба у року од 8 дана. Привредном апелационом суду у Београду преко овог суда.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА,
Зоран Симић
Зачиност отправка

С. С.